

foreløbig i 10 Aar, og andrages der herved ligeledes allerærbødigst om dette Beløbs Optagelse paa Finansloven.

3 Bestyrelsen for det danske Kunstmuseum:

Kjøbenhavn, den 5te September 1890.

C. Michelsen,
Formand for Industriforeningen,
Formand.

Harald Bing,
Medlem af Bestyrelsen for det nationale Arbejde.

H. Hüttemeier,
Formand for Industriforeningens Repræsentantskab.

Carl Jacobsen,
Medbestyrer af Ny Carlsberg Museumslegat.

B. Klein,
Arkitekt, Professor,
Medbestyrer af Ny Carlsbergs Museumslegat.

Pietro Krohn,
Inspektør ved det kgl. Theater.

Axel Meyer,
Formand f. Fællesrepræs. for dansk Industri og Haandværk.

Sophus Müller,
Museumsinspektør.

C. Nyrop,
Professor,
Industriforeningens Sekretær.

Erif Schjødte,
Arkitekt.

Man har efter det foreliggende ment at kunne anbefale, at der ydes det heromhandlede Museum, der efter de for samme vedtagne Love skal eje sig selv, til Opførelsen af dets Bygning et Bidrag af Statskassen af 100,000 Kr., fordelt paa 2 Finansaar, idet man herved forudsætter, at der endvidere i sin Tid vil blive tilstaaet Musæet det af samme ansøgte aarlige Statstilskud af 10,000 Kr. i Løbet af 10 Aar, hvilket Tilskud maa anses for fornødent til Musæets Drift.

Til II. 1. og 2. Som for Finansaaret 1890—91.

Til II. 3. Ligeledes. Et Andragende fra Kysthospitalets Bestyrelse om ogsaa for Finansaaret 1891—92 at erholde det i de senere Aar tilstaaede ekstraordinære Tilskud af 5,000 Kr. vedlægges tilligemed en Beretning om Hospitalets Virksomhed i 1889.

Til II. 4. Som for Finansaaret 1890—91.

Til II. 5. Det Antal Enkeltceller, som nu er tilstede i Kristianshavns Straffeanstalt er ikke tilstrækkeligt, naar Bestemmelsen i Straffelovens § 13 om, at ordentligvis alle til Forbedringshusarbejde dømte Personer skulle affone deres Straf i Celle, skal ske. Fyldest.

Man skal i saa Henseende oplyse, at der ved Udgangen af August Maaned 1890 i den nævnte Anstalt henad 122 Forbedringshusfanger. Da der i Anstalten kun findes 84 Celler til Opbold Dag og Nat, og da der af disse endda maa benyttes 2 til Bolig for Opshyn og 1 til Straffecelle, har kun 81 af de nævnte 122 Fanger kunnet behandles i Celle foruden enkelte, der som Patienter henlaa paa Sygehuset. Endskønt der nu vel altid vil findes et ikke ringe Antal Forbedringsfanger, der ikke egne sig til Behandling i Celle, og derfor med Justitsministeriets Billigelse ifølge en anden Bestemmelse i den nævnte Lovparagraf kunne henføres til Fællesbehandling, enten fordi deres legemlige eller aandelige Tilstand er en saadan, at de ikke kunne taale Cellestraffen, eller fordi denne Straffemaade, naar den tidligere flere Gange har været anvendt uden Virkning, maa anses for unyttig og derfor uhensigtsmæssig, er det nævnte Celleantal dog for lille og det saameget mere, som der altid maa have nogle Reserverceller, som kunne anvendes, naar andre Celler skulle istandsættes, ligesom der ogsaa stedse maa være et Par Celler til Disposition som Receptionsceller. Med det nuværende Fangeantal, hvori der efter Erfaringen ikke antages i længere Tid at ville foregaa nogen væsentlig Forandring, formener man, at et Antal af c. 100 Celler vil være fuldt tilstrækkeligt.